

ga er zelf niet naar toe, want ik houd niet van zulke edele vertooningen. Voor u als dokter is dat wat anders, nietwaar, zal u 't doen?

VAN ABSBURG.

Met genoeg.

CORRY.

Morgen? (*Absburg kucht*). En vraag dan eens wat Papa hem gegeven heeft. Hij zou hem wat zenden. Maar Papa is zoo vergeetachtig. En informeer dan eens of ik ook wat voor hem zou doen.

VAN ABSBURG.

Goed, maar...

CORRY.

Waarom of ik 't niet aan Johan vraag, niet waar? Wel Jo beweerde dat 't ongeluk mijn schuld was en dat is niet waar. Nu ja, ik reed wat wild, maar ik zag den armen jongen niet. Hoe kan 't dan mijn schuld zijn? Ik wil er met Jo niet meer over praten, ik vind 't heel lief van u om 't voor mij te doen.

VAN ABSBURG (*neemt portefeuille uit zijn zak; er valt een Alpenroosje uit. Hij schrijft 't adres op*).

CORRY (*neemt 't bloempje op*).

U verliest wat... Een Alpenroosje... een lief souvenir?

VAN ABSBURG.

Souvenir van een reis. Vindt u 't mooi?

CORRY.

Beeldig.

VAN ABSBURG.

Bewaar het dan als een souvenir aan... het Slijkeinde. Een talisman om voortaan gelukkiger te zijn bij 't rijden.

CORRY.

Dank u zeer. U blijft immers nog een poosje hier, mijnheer Van Absburg?

VAN ABSBURG.

Ik kan 14 dagen blijven.

CORRY.

Dus dan komt u ook op de fancy-fair. Ik zal Gretchen voorstellen, of weet u wat beters voor me?

VAN ABSBURG.

Uw keus zal wel goed zijn. Ten minste ik twijfel geen oogenblik aan uw talent die rol te kiezen, waarin u 't best uitkomt (*zij zien elkander, lachend, scherp aan*). Eigenlijk houd ik niet van die fancy-fairs, ik vind 't...

CORRY.

Diep verdorven vanity-fairs.

VAN ABSBURG.

Precies. Het laatste woord van het door bedorven beschaving verdwaalde Christendom.

CORRY.

Geen kleinigheidje. U zou 't dus willen verbieden.

VAN ABSBURG.

Verbieden? Ik heb niet het minste recht iemand iets te verbieden, behalve mijn patiënten. Ik hoop alleen dat u er eens over zal nadenken. Had u er wel eens over nagedacht?

CORRY.

Welneen.

VAN ABSBURG.

En nu u er over nadenkt gelooft u nu nog dat u zal meedoen?

CORRY.

Als Gretchen, dat is toch nog al braaf en eenvoudig. De vorige keer was ik een Japansche. O, wij hebben dolle pret gehad en...

VAN ABSBURG.

Dolle pret... ten bate van welke ongelukkige medemenschen?

CORRY, *zwijgt, zij kijkt naar den grond, dan ziet zij hem lachend aan.*

Idealist!

VAN ABSBURG.

Vindt u dat zoo gek?

CORRY.

Wel een beetje, maar ik wou dat ik 't ook was. Maar u moet daarom niet denken dat ik een pessimist ben.

VAN ABSBURG.

Ik heb in 't geheel niet gedacht dat u aan filosofie heeft gedaan.

CORRY.

Dat heb ik ook heusch niet. Ik denk heelemaal niet veel, daar heb ik geen tijd voor. Ik amuseer me, is dat niet de beste levenswijsheid?

VAN ABSBURG.

Amuseert gij u heusch?

CORRY.

Ja, zeker... ten minste, ik verveel me niet. Ik heb wel eens zoo'n bui dat ik zucht: ach wat is 't leven eigenlijk? maar dan denk ik maar niet verder door. Ik heb gelukkig afleiding genoeg.

VAN ABSBURG.

Maar als u er nu eens bij ongeluk over doordenkt, voelt ge u dan tevreden... gelukkig?